

ESTUDIOS NEOGRIEGOS

**REVISTA CIENTÍFICA
DE LA
SOCIEDAD HISPÁNICA DE ESTUDIOS NEOGRIEGOS**

Número 13

2010

**SOCIEDAD HISPÁNICA DE ESTUDIOS NEOGRIEGOS
Vitoria-Gasteiz 2010**

ESTUDIOS NEOGRIEGOS: Revista científica de la Sociedad Hispánica de Estudios Neogriegos. Título abreviado: *Estud. Neogriegos* – N. 1 (1997) – Granada: Sociedad Hispánica de Estudios Neogriegos, 1997-2001, País Vasco, 2003-2005, Vitoria-Gasteiz, 2009-2010.

Anual

ISSN 1137-7003. Depósito Legal: GR- 82-97

1. Lengua griega medieval y moderna – Publicaciones periódicas 2. Literatura griega medieval y moderna – Publicaciones periódicas 3. Civilización griega medieval y moderna – Publicaciones periódicas I. Sociedad Hispánica de Estudios Neogriegos. Publicaciones

807.73/.74 (05) – 877.3/.4 (05) – 008 (495)(05) – 008(495.02)(05)

ESTUDIOS NEOGRIEGOS, publicación científica anual de la Sociedad Hispánica de Estudios Neogriegos, acoge trabajos originales e inéditos en forma de artículos, actualizaciones bibliográficas, reseñas y noticias, relacionados con la Grecia medieval, moderna y contemporánea, preferentemente en los ámbitos artístico, filológico, histórico, lingüístico y de traducción.

Quienes deseen enviar originales para su publicación habrán de ser socios de la SHEN. También podrán publicarse trabajos de miembros de la Sociedad Europea de Estudios Neogriegos.

Estudios Neogriegos se edita una vez al año. El plazo de entrega de originales finaliza el día 30 de septiembre. El Comité editorial acusará recibo de la recepción de los originales y se iniciará el proceso evaluador de los trabajos. Todos los trabajos recibidos serán evaluados por al menos dos especialistas en cada materia. Durante el proceso se mantendrá el anonimato tanto de los evaluadores como de los autores. La aceptación o no del trabajo será comunicada al autor en diciembre. Después, a medida que se avance en la composición de la revista, el autor recibirá las galeras de la compaginación para que las devuelva corregidas en el plazo indicado.

La extensión máxima de los trabajos es de 6000 palabras y tendrán que ir precedidos por el título – en la lengua del artículo y en inglés-, el nombre del autor o autores, y la dirección completa de la institución a la que pertenecen. Todos los artículos incluirán un resumen en la lengua de redacción del artículo y otro en inglés, de un máximo de seis líneas, así como las palabras clave en los mismo idiomas (máximo cinco). Para las reseñas, se recomienda un máximo de 1500 palabras. El número de palabras incluye las notas y la bibliografía utilizada tanto en artículos como en reseñas. La información sobre las normas de publicación se detalla en las páginas finales del volumen.

EQUIPO DE DIRECCIÓN

Directora: Olga Omatos Sáenz (*Universidad del País Vasco*)

Subdirectora: Isabel García Gálvez (*Universidad de La Laguna-Tenerife*)

Secretaria: Alicia Morales Ortiz (*Universidad de Murcia*)

CONSEJO DE REDACCIÓN

Javier Alonso Aldama (*Universidad del País Vasco*), José Antonio Costa Ideias (*Universidad Nova de Lisboa*), Ernest Marcos Hierro (*Universitat de Barcelona*), Francisco Morcillo Ibáñez (*IES Albacete*), Encarnación Motos Guirao (*Universidad de Granada*), Manuel Serrano Espinosa (*Universidad de Alicante*), Penélope Stavrianopoulou (*Universidad Complutense de Madrid*).

CONSEJO ASESOR

Miguel Castillo Didier (*Universidad de Santiago de Chile*), Kostas Dimadis (*Freie Universität Berlin*), José Mª Egea (*Universidad del País Vasco*), Hans Eideneier (*Universität zu Köln-Universität Hamburg*), Παναγιώτης Γιαννόπουλος (*Université Catholique de Louvain*), Γιάννης Χασιώτης (*Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης*), Εραστοςθένης Καψωμένος (*Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων*), Antonio Melero Bellido (*Universidad de Valencia*), Moschos Morfakidis Filactós (*Universidad de Granada*), Constantino Nikas (*Università degli Studi di Napoli "L' Orientale"*) y Kostas Tsiropoulos (*Atenas*).

COMPAGINACIÓN Y CORRECCIÓN: Equipo de dirección

IMPRESIÓN: ALSUR

SUSCRIPCIÓN Y COMPRA: España y América Latina, 35€; Europa, 40€; Norteamérica 40€.

INFORMACIÓN Y CONTACTO: revista@shen.org.es – guerufi@euskalnet.net – <http://www.shen.org.es>

Apartado postal 2.111. E-01006 Vitoria-Gasteiz. España

Esta publicación se ofrece en intercambio con cualquier otra publicación también periódica que tenga parecidos intereses y cobertura.

El Equipo de dirección no se responsabiliza de las opiniones de los autores de los trabajos.

SUMARIO

Editorial.....	9
Κατηγορία του γραμματικού γένους της Νέας Ελληνικής (αντιπαραθετική ανάλυση με τη γεωργιανή γλώσσα) <i>Grammatical Category of gender in Modern Greek</i> <i>Svetlana Berikashvili</i>	11-19
El mito de Prometeo en las letras neohelénicas <i>The myth of Prometheus in neohellenic versions</i> <i>Santiago Carbonell Martínez</i>	21-38
“Be friendly with the peasantry”: English guidebooks on Cyprus during the British occupation (1878-1960) <i>Eroulla Demetriou/José Ruiz</i>	39-48
Η γένεση των <i>Γραπτών</i> και η ψυχανάλυση <i>The genesis of the book writing and the psychoanalysis</i> <i>Λεόνιδας Εμπειρικός</i>	49-68
La ciudad ideal en <i>La Odisea</i> de Nikos Kazantzakis <i>The ideal city in Nikos Kazantzakis Odyssey</i> <i>Helena González Vaquerizo</i>	69-87
Οι Έλληνες σύντροφοι του Δομήνικου Θεοτοκόπουλου στο Τολεδο <i>Dominicos Theotokopoulos' Greek Companion in Toledo</i> <i>I.K. Χασιώτης</i>	89-117
Ο θρήνος ενωπίον των αδικοσφαγμένων κοριτσιών στο βυζαντινό έπος του <i>Διγενή Ακρίτη</i> <i>The motif of των αδικοσφαγμένων κοριτσιών in the Byzantine epic poem of Digenis Akritis</i> <i>Ιωάννης Κιορίδης</i>	119-129
Ο διηματογράφος Σπυριδών Βασιλειάδης. Ζητήματα της αφηγηματικής του φυσιογνωμίας Spyridon Vassiliadis as short story writer <i>Γεωργία Λαδογιαννη</i>	131-136
Del «Siglo de oro» a Miguel Mihura. La contribución de Iulía Iatridi a la recepción de la literatura española en Grecia <i>From the «Siglo de oro» to Miguel Mihura. The contribution of Iulia Iatridi in the reception of the Spanish Literature in Greece</i> <i>Virginia López Recio</i>	137-145

A propósito de Korais. Traducción de <i>La vida de Adamandios Korais escrita por él mismo</i> On Korais. Spanish Translation of Korais' autobiography <i>Alicia Morales Ortiz</i>	147-159
Várnalis y el problema lingüístico <i>Kostas Varnalis and the linguistic problem</i> <i>Francisco Morcillo Ibáñez</i>	161-168
Λεκτικές και φραστικές στρατηγικές της δραματουργίας στην <i>Ερωφίλη</i> του Χορτάτση <i>Linguistic strategies of dramaturgy in "Erophile" by Chortatsis</i> <i>Walter Puchner</i>	169-183
Historia de una transfiguración <i>History of a transfiguration</i> <i>Kostas E. Tsiróπουλος</i>	185-193
«Lisístrata» (1972) de Yorgos Dservulakos, una denuncia política con humor, sexo y budsuki <i>The «Lysistrata» of Yorgos Dservulakos, a political denunciation with humor, sexuality and buzuki</i> <i>Alejandro Valverde García</i>	195-207
Tradición clásica e identidad neohelénica en los poemas de amor chipriotas del siglo XVI <i>Classic tradition and neohellenic identity in the anonymous Cypriot collection of love poems of the XVIth century</i> <i>José Vela Tejada</i>	209-225
Δήμητρα Χριστοφορίδου, <i>Προς ανάμματα</i>	227-233
Recensiones.....	235
José Soto Chica, <i>Tiempo de Leones</i> (Isabel Cabrera Ramos) - Δήμητρα Χριστοδούλου, <i>Λιμός</i> (Dimitra Christoforidou) - P. Schreiner, <i>Constantinopoli, metropoli dai mille volti</i> (José Ramón del Canto Nieto) - M. Morfakidis Filactós - M. Casas Olea, <i>Fuentes Griegas sobre los Eslavos. I. Expansión y establecimiento de los eslavos en la Península Balcánica</i> (Isabel Cabrera Ramos) - Revista <i>Νέα Ευθύνη</i> (Mariano Villegas Hernández) - Luis García Moreno - María Jesús Viguera Molins (eds.), <i>Del Nilo al Ebro. Estudios sobre las fuentes de la conquista islámica</i> (José Soto Chica) - Alicia Morales Ortiz, Cristóbal Pagán Cánovas, Carmen Martínez Campillo (Eds), <i>The Teaching of Modern Greek in Europe: Current Situation and new Perspectives</i> (Idoia Mamolar Sánchez), Paschalis M. Kitromilides (ed.), <i>Adamantios Korais and the European Enlightenment</i> (Alicia Morales Ortiz).	
Reseñas de Actividades.....	253
Datos de los autores.....	261
Normas de Redacción.....	263

ΠΡΟΣ ΑΝΑΜΜΑΤΑ¹

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Ποιητής, κριτικός λογοτεχνίας

Όσα προτίθεται να πω για τα ποιήματα της Δήμητρας Χριστοφορίδου αποτελούν σκέψεις, εντυπώσεις και αισθήματα που αποκόμισα ξεφυλλίζοντας το βιβλίο, που με αφύπνισαν ως αναγνώστη και με κινητοποίησαν ως κριτικό, μεταβαίνοντας από ποίημα σε ποίημα, από σελίδα σε σελίδα χωρίς να έχω την πρόθεση να οργανώσω ένα συνθετικό κριτικό κείμενο.

Το πρώτο πράγμα λοιπόν που μου έκανε εντύπωση ήταν μια ασυνήθιστη τόλμη που διέκρινα στη σύνθεση εικόνων. Εικόνων που να ανταποκρίνονται άμεσα σε συγκεκριμένη κάθε φορά πρόθεση και σε μια ιδιοσυγκρασιακά προσδιορισμένη, κατασκευασμένη οπτική γωνία της ποιήτριας απέναντι στον κόσμο. Και εικόνων πάλι συνθεμένων από ακατέργαστο υλικό που της προσφέρει αυτός ο κόσμος.

Κάτι που επίσης διέκρινα ήταν μια εντονότατη σαρκαστική και εμμέσως πλην σαφώς επιθετική, θα τολμούσα να πω, διάθεση μπροστά στην παντιοτρόπως νομιμοποιημένη, θεσπισμένη, κοινωνική αναλγησία. Διάθεση που επιτάσσεται με τρόπους κυμαινόμενους ανάμεσα στην αλληγορία και σ'έναν ιδιότυπο συμβολισμό. Ιδιότυπο γιατί δεν αποσκοπεί στην υποβολή, όπως έχουμε μάθει, αλλά στην ανατροπή του κόσμου που την περιβάλλει με απώτερο στόχο τη δημιουργία ενός απομυθοποιημένου, ανεστραμμένου ειδώλου.

Συχνά είχα την αίσθηση μιας υποδόριας σχέσης της ποιήτριας με τον υπερρεαλισμό. Όχι με τον υπερρεαλισμό στην ορθόδοξη εκδοχή του αλλά παραλλαγμένο, έχοντας υποστεί τις διαβρωτικές συνέπειες του χρόνου και της ιστορίας, προσαρμοσμένο στα δεδομένα της εποχής μας.

Σε αρκετά ποιήματα αισθάνθηκα να της επιβάλλεται ένας ολότελα δικός της εσωτερικός ρυθμός, μια μουσική των σκέψεων και των αισθημάτων της, που προσδίδει στο λόγο της μια ιδιότυπη υφή, που τον κάνει να φαίνεται παιγνιώδης, ακόμη κι αν δεν είναι κάτι τέτοιο μέσα στις αρχικές της προθέσεις. Αυτό μπορεί να οφείλεται στη γλωσσική ευκαμψία που τη χαρακτηρίζει και στην άνεση με την οποία κινείται ανάμεσα στο λόγιο και το καθημερινό και γλωσσικά τετριμμένο, ανάμεσα στο πραγματικό και το ονειρικό, που όμως διατηρεί προφανή τα δάνειά του από την πραγματικότητα.

Μάλιστα το όνειρο φαίνεται ότι διαδραματίζει σημαντική διεργασία στη σύνθεση των ποιημάτων της. Όπως ομολογεί η ίδια, κοιμάται «με την ίριδα σε

¹ *Προς ανάμματα* Δήμητρα Χριστοφορίδου, Εκδόσεις Αλεξάνδρεια, 2010, 80 ss ISBN: 978-960-221-494-7.

τροχιά γύρω από την κόρη/καρτέρι στο χειρότερο του ύπνου το βάσανο:», ομολογία που τη συνδέει, έμμεσα έστω, με τον υπερρεαλισμό, ή καλύτερα με μια υπερρεαλιστική εκδοχή της ποιητικής διεργασίας.

Διακατέχεται από μια έντονη διάθεση επικοινωνίας, συνομιλίας. Το πρώτο πρόσωπο, που δηλώνεται είτε άμεσα είτε έμμεσα, τείνει χέρι προς τον αναγνώστη, καλώντας τον να αφουγκραστεί το τιθασευμένο στο ύφος της πάθος για έκφραση και για κατάθεση εκδοχών και σκηνών του αποσαθρωμένου κόσμου που την περιβάλλει. Που ακριβώς γιατί τον αισθάνεται έτσι, αποσαθρωμένο, θέλει να τον αποδομήσει με έναν λόγο επίσης αποδομημένο. Το δηλώνει κι η ίδια ευθέως: «Ήρθε η ώρα ν' ανοίξω τα χαρτιά μου/Δεν γράφω για να δημιουργήσω/Γράφω για να αποδομήσω».

Η Δήμητρα Χριστοφορίδου δεν είναι καθόλου σοβαροφανής. Όπου της το επιτρέπουν οι περιστάσεις, δεν χάνει την ευκαιρία να εκδηλώσει την παιγνιώδη, σχεδόν μόνιμα παιγνιώδη περιπαιχτική της πραγματικότητα διάθεσή της. Έχοντας εμπιστοσύνη στο γλωσσικό της ένστικτο, αφήνεται στη ροηκότητα των λέξεων, χωρίς, ωστόσο, να ξεστρατίζει, χωρίς να υπερβαίνει τα όρια του νοήματος και του θέματος του κάθε ποιήματος, χωρίς να νοθεύει τον διαφορετικό κάθε φορά θεματικό πυρήνα. Η πρόθεσή της να κατακερματίσει λέξεις και νοήματα, να συμπλέξει μεμονωμένους ήχους είναι διαρκής και καθοριστική του ύφους της. Παρεμβαίνει στις λέξεις, τις διασπά, τις επανενώνει, τις εκβιάζει να αποδώσουν το νόημα που επιθυμεί, όχι από έλλειψη σεβασμού προς αυτές, αλλά από υπερβολικό σεβασμό προς το κινητήριο κάθε φορά ποιητικό ερέθισμά της. Σ' αυτό τη βοηθούν οι εντονότερες υπερρεαλιστικές καταβολές της σε συνδυασμό με την ενδιάθετη ανατρεπτική στάση της μπροστά στις παγιωμένες κοινωνικά και ιδεολογικά καταστάσεις.

Επιζητώντας να κυριολεκτήσει, επιθυμώντας να αποδώσει αυτό που την ενεργοποιεί πνευματικά πρώτα και ποιητικά στη συνέχεια με τρόπο άμεσο και αδιαμεσολάβητο, δεν διστάζει να φτάσει σε ακραία γλωσσικά σχήματα, κάποτε μάλιστα και αυθαιρετώντας. Αυθαιρετώντας με πλήρη επίγνωση, γιατί διδαγμένη από την ισπανόφωνη ποίηση ή καλύτερα από μίαν ισχυρή τάση αυτής της ποίησης, αυτό που προτίθεται να πει να μην περιορίζεται στους τοίχους ενός δωματίου, αλλά να ακουστεί δυνατά έχοντας σπάσει τα περιοριστικά δεσμά του γλωσσικού καθωσπρεπισμού. Τεντώνει λοιπόν τα νήματα των νοημάτων που επιθυμεί να κοινοποιήσει και δημιουργεί συνθήκες και προϋποθέσεις αμφισημίας λέξεων και φράσεων. Δεν διστάζει να αυθαιρετήσει, όπως είπα και πριν, γλωσσικά, προκειμένου να είναι συνεπής στις ποιητικές της προθέσεις. Το νήμα που την καθοδηγεί στην πραγματοποίηση αυτών των προθέσεων είναι, θα τολμούσα να πω, βασίζεται μάλλον στην τεχνική του νοηματικού και ηχητικού συνειρμού των λέξεων.

Έκινώντας από την αίσθηση ότι η παραδεδομένη γλώσσα είναι αλυσοδεμένη η ίδια και δεσμευτική για τους χρήστες της, προσπαθεί να απελευθερωθεί από τα δεσμά της, άλλοτε με θάρρος κι άλλοτε και με θράσος. Αισθάνεται κάτι σαν απέχθεια για τον κοινό, τον κοινότοπο, τον μηρυκασμένο λόγο, τον εγκλωβισμένο στα καλούπια των γραμματικών, των κοινωνικών και των συντακτικών επιταγών.

Χλευάζει ασύστολα τις όποιες δεσμεύσεις. Λέει κάπου: «όταν η λήγουσα είναι μακρά η προπαραλήγουσα δεν τονίζεται/και πώς να τονιστεί με μονό κασετόφωνο/και μπαταρίες ντούρασελ να κρατούν το τροπάρι». Σκέφτομαι ότι έτσι ειρωνευόμενη τους κανόνες που διέπουν τον γραπτό λόγο, δεν αποκλείεται να θέλει εμμέσως να δηλώσει την πίστη της στον ελεύθερα περιφερόμενο λόγο στους δρόμους, εκεί που σφύζει η πραγματικότητα, τον ανεπίσημο και ακατάπαυστα διαμορφωνόμενο προφορικό και σωματικό λόγο των απλών ανθρώπων.

Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να πω ότι κάθε άλλο παρά συμπτωματική μου φάνηκε η μνημόνευση εν είδει μότο του Χιλιανού ποιητή Nicanor Parra, του ποιητή ο οποίος με τη συλλογή του *Ποιήματα & αντιποιήματα* που εκδόθηκε το 1954, συνέβαλε στην καθιέρωση του όρου «αντιποίηση», στους κόλπους της οποίας η ποίηση απελευθερώνεται από την υποχρέωση να καλλιεργεί την καλλιτέπεια και ο ποιητής μπορεί ανετότερα να πεζολογεί και να χρησιμοποιεί τρόπους αμεσότερους, συνομιλητικούς. Ειρωνεύεται, χλευάζει κι αποκαθλώνει, διακατεχόμενος από μια έντονα κατεδαφιστική διάθεση, τόσο απέναντι στα παραδοσιακώς ισχύοντα αισθητικά και κοινωνικά δεδομένα, όσο και απέναντι στα όσα νέα το σύστημα εφηύρε προς υποκατάστασή τους.

«–δημιουργός επαγγέλλομαι/για να στουμπώσω τους μηρυκασμούς» λέει εν κατακλείδι η ποιήτρια, φροντίζοντας παράλληλα να χτίσει με στίχους τον τοίχο πίσω από τον οποίο θα κρύψει εν τέλει το πρόσωπό της, θυμίζοντάς μας τα λόγια του Μανόλη Αναγνωστάκη όταν λέει ότι η ποίηση είναι ο καλύτερος τοίχος να κρύψουμε το πρόσωπό μας.

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Απερωκίνητος

Nicanor Parra, «Προειδοποίηση στον αναγνώστη»
Ποιήματα & αντιποιήματα

Ήρθε η ώρα ν' ανοίξω τα χαρτιά μου
Δεν γράφω για να δημιουργήσω
Γράφω για να αποδομήσω
Λέξη γνωστής ετυμολογίας άγνωστης θεματολογίας
Οι φιλόλογοι θα την οσμισθούν οι άλλοι θα την
αφουγκρασθούν
Ανοιχτή κλήση για ερμηνεία με προειδοποίηση:
Εν οχλήσεις δεν θα λάβουν απάντηση
Ο αναγνώστης θα πρέπει να καταθέσει τον οβολόν του
Και να πει κι ευχαριστώ
Ελλείψει ευγενικότητας δεκτό και το τραγούδι

Οι απαντήσεις χριζούν ερωτημάτων
 Σε έσχατη περίπτωση ερωτήσεων
 Κι εγώ είμαι υπερβολικά κακοποιός για να διατυπώσω τις μεν
 Και να δεχτώ τα δε
 Στην καλύτερη περίπτωση αποτάσσομαι αμφότερα
 Και αντιφάσκω

Πρωτολογώ:
 Αδυνατώ να σοβαρευτώ. Ντύνομαι όψη γελαστή. Δηλώνω
γελαστή

Μαδώ τη γλώσσα μου για ν' ακουστούν τα κακαρίσματά της
 Ερωτεύομαι δεν ερωτεύομαι ερωτεύομαι
 Είμαι εγώ αυτό κι οι άνθρωποι μαυρίλα
 Ερωτεύομαι δεν ερωτεύομαι μην τα κομμάτια μου

Προηγούνται οι αντιθέσεις:
 Όσοι δεν κατα νοήσουν θα κατά λογίσουν
 Όσοι αρνητικώς κατα νοήσουν θα κατά τάζουν. Με γνώμονα:
 Υποκρίνεται. Επιτηδεύεται. Ψεύδεται. Δεν ερωτεύεται. Γελάει
 Σαν να κλαίει. Χωρίζει όπως ενώνει. Κουράζει ν'
 Αντιτάσσει. Χασμουριέται αντί ν' αναστενάζει
 Ορθόν. Βιολογική εξέλιξη του οργανισμού μου

Έπονται οι θέσεις:
 Οι άλλοι που θα δια βάσουν θα ξ ανα δια βάσουν
 Κι αφού διαβάσουν θα γράψουν:
 Μηχανισμός σε κίνηση. Φυγόκεντρος δύναμη. Κεντρομόλος
δύναμη

Απόδειξη:
 Κατα τη γνώμη μου δεν γράφω. Διαβάζω
 Στην καλύτερη περίπτωση μετα φράζω
 Παρτα

Πιπερόριζα

Χι ποιείν πιπερίμ
 Σε ακατονόμαστες διαδρομές
 Το μεγάλο στόμα
 Μεγαλύτερο και πλέον σκεπτόμενο
 Μετάλλαξη προ τετελεσμένου βίου ανηθόσπαρτου
 Αναγγέλλει
 Πιπέρι θα προσθέσω

Σε ροζ τομογραφίες
Κάνει καλό στο λέγειν

Ουδόλως
Ου δόλως λογοκρίνει
Περάσανε οι κρίσεις
Κατέφθασαν οι ρήσεις

Αχ Καραπιπερίμ

Τα καρυκεύματα
Φέρνουνε κακαρίσματα
Και τα ακούσματα
Μαθήματα της γλώσσας είναι

πιπερίμ, πιπερίμ

Ακατονόμαστα φωνήματα
Εξαρθρώνονται
Από καταληπτές χυτές γεύσεις

Πιπερόριζα
Γλυκάνισο
Δεντρολίβανο

Τα μερακλίδικα
Προσάγονται για δολιοφθορά
Τζίντζερ οράματα γεύσεων

Πιπεράτες κουβέντες
Επικρέμανται
Πάντα επικρέμανται
Από τη μέση

Μεγάλο στόμα μεγαλύτερο
Τρώει το μικρό
Και σκέφτεται πολύ

Ναβουχοδονόσορ

Η σκέψη του στόματος
Ο διάλογος των σφραγισμάτων
Αμαλγάματα
Επί ξύλου κρεμάμενη σκέψη
Προάγεται σε πέψη
Τα πρέπει των αποστάσεων απασφαλείας
Χωνεύονται

Υπερβολές επόμενης συλλογής
Προγευματίζουν

Παράλογος Επιφυλλίδα

α

Νέο κύμα αλλογενών στη χώρα
 σύσσωμοι οι γηγενείς διαρρηγνύγνυουν τα ιμάτιά τους
 αλλιώς τα βάζουν
 και φορούν περιχάχαρες τα γυαλιά τους
 καλύτερα τα βλέπουν

Οργώνουν οικειοθελώς διαδηλώσεις
 με μόνη προϋπόθεση κατάλληλη αμφίεση
 λάβαρο στο χέρι μογοιά στο μάτι θερμοφόρα στο κρεβάτι
 η ρίψη ευχογόνων απορρίπτεται ως περιττή

Αίτημά τους πάτημά τους ετοιμοπαράδοτο
 σε κατ' οίκον αδόκιμη συσκευασία
δώστε στη χώρα αλλογενείς να γίνουμε όλοι πολυγενείς
 κοψιά ανάρτησης με πολλαπλό διαφορικό
 στην ανηφόρα τραβάει την κατηφόρα

Πρωτάκουστη απαίτηση στα βοώντα αυτιά της Διστορίας
 καλπάζουσα φωνή να ήχο σπάσει
 μπαμπάκι τσιμπητό λαβή νοκ άουτ
 ασθμαίνουσα φωνή να ηχώ μείνει

Της Ιστορίας τώρα ρότα το αλφάβητο
 καλπάζουσα φωνή να ηχώ μείνει
 ασθμαίνουσα φωνή να ήχο σπάσει

Των ομματιών της τώρα ώρα το περπάτημα
 σε αυτοκινητόδρομο ανήκουστα οχτάρια
 σε τροχοφόρους σφυγμομέτρηση
 για το καλό του χρόνου

Καλοί μου άνθρωποι εσείς φοράτε ζώνη ασφαλείας;

β

Κυνός τα λόγια περιττά. Πάπαπα
 Λέω σώνω τους. Λέει ζώνω τους
 Λέω τους έλυνες. Λέει τους Έλληνες
 Λέω αρνάκι άσπρο και παχύ
 Λέει μη μιλάς μη γελάς. Λέω las resistencias agua ntan
 Λέω τα ισπανικά μου βγαίνουν σαν τα ελληνικά μου
 Άνευ δασκάλου

Κυνός τα λόγια περιττά. Τάτατα τάτατα
 Λοιπόν καλύτερα να πράπράπρά
 Άνευ διαλόγου ούτως ή ά
 Είναι που περιττή η ειδο ποίηση

Σ' ανενεργό εξάσφαιρο κάλυκα λέξεών μας

Χειρουργική

*Χειρούργος: άτομο που εμπορεύεται
τα απορρίμματα που συλλέγει
στους σκουπιδότοπους
José Gobello, Νέο λεξικό λουνφάρδο*

Οσμή από ξινίλα
στην κίτρινη φλούδα από πεπόνι
σάπια κουκούτσια
αιωρούνται στη δύση τους
αναζητώντας τη φύτρα

Σβήνει η μαρτυρία στο παιδικό χαμόγελο
ολάνθιστη
πίκρα
κείται
στο πεζοδρόμιο
νεόκοπη τάχα
βγαλμένη μόλις
από τον μαύρο ιμάντα
της σάρκας
που σαλεύει
ζεστή στη θύμηση
του αρχαίου ήλιου

Δάχτυλα κορμιά
τομή στο ύφασμα
της θλίψης
ψαχουλεύουν
με ακρίβεια αιώνων
το καινούριο εμπόρευμα
φρέσκο σαν το όραμα
της αθανασίας

Ενώ η βάρδια μόλις παρέδωσε
τα σκήπτρα στο μεταίχμιο της υπαρξής
εν αναμονή του αύριο
χωρίς τέλος

Ακροτελεύτια σιωπή
μορφάζει